

нощъ [Амѡс- ѿ. 8. д. Лк. кѣ. 8. мѣ.] ѡнай съ копѣе и юнаство поразѣ изычницыте, а той съ Божественна та си сила сокрѣши ключеве те Адовы, и съ честный а крѣствъ ѡгна вѣсове те. Ѧнай съ многѣ воинство правеше ѡныа дѣла, дѣто ги чѣхѣме: защѣ катѣ що вѣше человекъ, повечь не мѣжеше да стѣри, а той самъ си, кой то вѣше сѣгѣвъ по Божествѣ и человекѣству. Добрѣ знаѣши, защѣ то дѣла прорѣкъ Исѣаиа, и Іереміа за него: Точило попрахъ самъ, и ѡ изычкъ мѣжъ не вѣ со мноѣ (Ис. 57. 8, 9. пѣ. Іерем: 6. 8. еѣ.) Прѣче за негова та страсть, сѣрѣчь за распѣтѣе то мѣ грѣздъ и точило мысленнѣ наименѣва: и защѣ то на изычницы те ще вѣде негова та страсть спасѣнѣе, и защѣ то ни ѣдинъ ѡ изыческѣй а рѣдъ не вѣ мѣжъ со мноѣ: не защѣто имаше той нѣжда за поможь ѡ изычницы те, нѣ ѡбавлѣва, защѣто се спасѣватъ изычески те нарѣди чрѣзъ неговы те страсти.

Ѣ. А за щѣ не рече понѣ ѣдинъ ѡ прорѣцы те ѣвнѣ, чѣ ще слѣзне слѣво Божѣе ѡ нево то, да се воплѣти ѡ женѣ именемъ Маріа, и да стѣне человекъ, да се распне, да оумре, и да воскресне, и пробѣа?

С. ѡ несмысленѣ! не вѣка ли съ дерзновѣнѣе прорѣкъ Исѣаиа за него? не вѣка ли Давѣдъ оу псалми те съ крѣпость, и дрѣги те прорѣцы? Слѣшай що дѣла Іереміа прорѣкъ за твой те ѡтцы предавлѣющи, какъ имаха да се совѣтѣватъ на Гѣа своенѣ. Прѣидѣте, и вложимъ дрѣво въ хлѣвъ ѣгѣ, и истребимъ ѡ землѣ живѣщихъ (лѣ. ст. 21.) и погоре дѣла: азъ же ажъ агнѣа незлѣбиковѣе кеѣмое на заколѣнѣе. (ис. 10. ст. 3.) покажи ми, гдѣ се заклѣ Іереміа, и гдѣ тѣриха дрѣво въ неговы а хлѣвъ? За това нема да рече никой нищо: но самъ намѣрѣвамъ, защѣ го фѣрлиха въ тимѣнѣе (смѣрдлива тына) но това ѣ ѣвно, защѣ за Хрѣста прорѣчествѣаше.

Ѣр. Тыа дѣла гадѣнѣемъ рече Іереміа илѣ за себеси, илѣ за дрѣги го, това азъ не маримъ: ѡвѣче това ми кажѣ, що те пытамъ: кой рече съ дерзновѣнѣе, а не съ прѣтчѣ за Хрѣста твоенѣ ѡ мой те прорѣцы?

С. Во истинѣ плѣтенъ си, плѣтски тѣрсишъ и оумны те раѣботы: дали вѣха прорѣцы те катѣ тебе нечѣнни, немѣдри, и грѣби, та да дѣматъ прорѣчества та си съ прѣсты дѣла? Слѣшай що дѣла Давѣдъ за негово то ѡ нево то сошѣствѣе на дѣвѣ, за да се воплѣти: Снѣдетъ ѣкѣ дѣждъ на рѣнѣ, и ѣкѣ капла каплѣцаа на землѣ (Псам. ѡа. ст. 5.)

Ѣр. Това за Соломѣна рече Давѣдъ, а ты на каквѣ го ѡвѣрашъ?

С. Вѣждъ поѣдолѣ, псаломъ о що дѣла: Возѣметъ во днѣхъ ѣгѣ правда [ст. 3.] и кой ѡ какъ мѣже да го ѡвличи за грѣхъ? Соломѣнъ ѡвѣче, катѣ що знаѣшъ, сторѣ лѣкаво дѣло прѣдъ Богомъ и скончѣсе.

Ѣр. Винѣ на многѣ соблѣзны, и раздвоѣнѣе на наши те ѡтцы выдѣ къ свой те си дни.

С. Витѣшисе, защѣ то каши те болѣсти ищѣлѣваше, недѣги те нѣсаше, мѣрѣтвы воскресѣваше, а вѣе катѣ вѣсни кѣчета враждѣвахте мѣ, и ѡдѣлѣвахтесе: